

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 28. juni 1990

om opholdsret

(90/364/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter Traktatens artikel 3, litra c), skal Fællesskabets virke
under de betingelser, som er foreskrevet i Traktaten, inde-
bære fjernelse af hindringerne for den fri bevægelighed
for personer mellem medlemsstaterne;

efter Traktatens artikel 8 A skal det indre marked være
oprettet senest den 31. december 1992; det indre marked
indebærer et område uden indre grænser med fri bevæge-
lighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i over-
ensstemmelse med Traktatens bestemmelser;

de nationale bestemmelser om opholdsret for medlems-
staternes statsborgere i en anden medlemsstat end deres
egen bør harmoniseres for at sikre denne fri bevægelig-
hed;

indehaverne af opholdsret må ikke blive til urimelig
byrde for de offentlige finanser i værtsmedlemsstaten;

opholdsretten kan kun udøves reelt, hvis den også
indrømmes medlemmerne af familien;

⁽¹⁾ EFT nr. C 191 af 28. 7. 1989, s. 5 og EFT nr. C 26 af 3. 2.
1990, s. 22.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 13. juni 1990 (endnu ikke offentliggjort i
EFT).

⁽³⁾ EFT nr. C 329 af 30. 12. 1989, s. 25.

der bør garanteres de personer, som er omfattet af dette
direktiv, en administrativ ordning svarende til den, der
navnlige er fastsat i direktiv 68/360/EØF ⁽⁴⁾ og
64/221/EØF ⁽⁵⁾;

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse
af dette direktiv end artikel 235 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne giver opholdsret til statsborgere fra
en medlemsstat, som ikke har denne ret på grundlag af
andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen, samt til
medlemmerne af deres familie, som defineret i stk. 2, når
de selv og medlemmerne af deres familie er omfattet af en
sygeforsikringsordning, der dækker samtlige risici i værts-
medlemsstaten, og råder over tilstrækkelige midler til at
undgå, at de under deres ophold falder værtsmedlemssta-
tens sociale system til byrde.

De i foregående afsnit omhandlede midler er tilstrække-
lige, når de under hensyn til ansøgerens personlige
forhold og i givet fald forholdene for de personer, der får
opholdsret i medfør af stk. 2, overstiger det niveau, der
giver værtsmedlemsstatens egne statsborgere ret til social
bistand.

Når andet afsnit ikke kan anvendes, anses ansøgerens
midler for tilstrækkelige, når de overstiger den mindste
sociale pension, som værtsmedlemsstaten udbetaler.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 850/64.

2. Følgende personer har uanset nationalitet ret til at tage ophold i en anden medlemsstat sammen med indehaveren af opholdsretten:

- a) ægtefællen og deres forsørgelsesberettigede efterkommere i lige linje
- b) slægtninge i opstigende linje til indehaveren af opholdsretten og til dennes ægtefælle, når de forsørges af vedkommende.

Artikel 2

1. Retten til ophold fastslås ved udstedelse af et dokument, benævnt opholdstilladelse for statsborgere i en EF-medlemsstat, hvis gyldighed kan begrænses til fem år med mulighed for fornyelse. Medlemsstaterne kan dog, hvis de finder det nødvendigt, kræve, at tilladelsen skal fornyes ved udløbet af de første to år af opholdet. Er et medlem af familien ikke statsborger i en medlemsstat, udstedes et opholdsdokument med samme gyldighed som det, der udstedes til den statsborger, til hvis familie den pågældende hører.

For udstedelse af opholdstilladelse eller -dokument kan medlemsstaten kun kræve af ansøgeren, at denne foreviser et gyldigt identitetsbevis eller pas og godtgør, at de betingelser, der er fastsat i artikel 1, er opfyldt.

2. Artikel 2 og 3, artikel 6, stk. 1, litra a), og stk. 2, samt artikel 9 i direktiv 68/360/EØF finder tilsvarende anvendelse på de af nærværende direktiv omfattede personer.

I tilfælde, hvor en statsborger i en medlemsstat har opholdsret på en medlemsstats område, har dennes ægtefælle og forsørgelsesberettigede børn ret til at udøve lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed på hele denne medlemsstats område, også selv om de ikke har statsborgerret i en medlemsstat.

Medlemsstaterne kan kun fravige dette direktivs bestemmelser, når dette er begrundet i hensynet til den offentlige orden og sikkerhed eller folkesundheden. I så fald finder direktiv 64/221/EØF anvendelse.

3. Dette direktiv berører ikke gældende ret om erhvervelse af sekundærboliger.

Artikel 3

Opholdsretten gælder, så længe indehaverne af denne ret opfylder betingelserne i artikel 1.

Artikel 4

Senest tre år efter nærværende direktivs gennemførelse og derefter hvert tredje år udarbejder Kommissionen en beretning om nærværende direktivs gennemførelse, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 5

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 1990.

På Rådets vegne

M. GEOGHEGAN-QUINN

Formand